

at dette Ønske nu i fuldt Maal er gaaet i Opfyldelse. Nu foreligger her i Dag til endelig Afstemning et Grundlovsforslag, som har vundet Tilslutning fra Medlemmer af alle Partier ikke blot i Rigsdagen, men tillige i Folket, saaledes som det paa en saa smuk Maade, som vi aldrig før i Landet har været Vidne til, viste sig ved de sidst afholdte Valg.

Naar dette Grundlovsforslag i Dag er vedtaget her i Tinget og derefter faar Kongens Stadfæstelse, har det danske Folk faaet den frieste Forfatning, der findes i Europa, og saa er Juni-Grundloven Folkets ikke blot moralske, men ogsaa juridiske Ret. Vi bygger her Danmarks politiske Fremtid paa et bredt Grundlag. Det bliver ikke enkelte Samfundsklassers, men hele Folkets Sag at bære Fremtidens Udvikling. Derfor har vi givet Valgret ogsaa til Kvinderne. Der dannes herved en naturlig Bro mellem Hjemmene og Fædrelandet, saa Fremtidens Danmark mere end hidtil kommer til at hvile paa de tusind Hjem. Thi Bjørnson har Ret, naar han siger: „Det, der bærer os gennem Freden, er Hjemmets Pulsslag i Travlheden“.

Der er ytret Frygt for, at de konservative Interesser vil lide under en saa fri Forfatning, men de, der taler saaledes, mener, at Konservatismen fremmes ved Privilegier, og at Sær- og Forrettigheder er Bolværker for Konservatismen. Jeg mener det stik modsatte. I henvend 50 Aar har vi haft privilegeret Valgret til Landstinget, men dette Valgretsprivilegium har langt mere været en Svækkelse end en Styrkelse af den sande Konservatisme, thi denne fremmes, ikke ved kunstige Midler. Det er Naturgrunden i Folket, som det kommer an paa. Er den i sig selv i god Forstand konservativ, trives Konservatismen bedst under Frihed og under lige Vilkaar med andre Strømninger i Folket. For faa Aar siden var jeg Vidne til, at der førtes en lang Strid om, hvorvidt det gik an at nedbryde et Plankeværk om en af vore offentlige Parker. Mange frygtede for, at det vilde give Anledning til bestandige Klager over Beskadigelser og Ødelæggelser af Planter og Blomster. Plankeværket faldt imidlertid, og ingen Ulykker blev en Følge heraf. Befolkningen følte sig som Medejer og værnede som saadan om Planterne. Større Frihed, større Ansvar. Det er den Tillid, jeg nærer til det danske Folk, at det vil benytte den Frihed, der nu lægges i dets Haand, under Følelse

af Ansvar. Først da kommer den rette Alvor i det Arbejde, der skal udføres.

Det er sagt, at der blandt Landets Vælgere ikke er Begejstring for den nye Grundlov. De, der taler eller skriver saaledes, føler aabenbart selv ikke Begejstring. Men jeg forstaaer ikke rigtig, hvad man her mener med Begejstring. Vi er jo Nordboere og derfor ikke saa overstrømmende i vor Maade at udtrykke os paa som Sydboere, hverken med Fagter eller Gestus eller i svulmende Ord. Den danske Begejstring ytrer sig ved Trofasthed og Udholdenhed gennem mange Aar i Kampen for en Sag, man har kær. Denne sunde Begejstring har vi, der i de mange Aar har kæmpet for lige og almindelig Valgret, følt saa stærkt som neppe overfor nogen anden Sag.

Sluttelig føler jeg Trang til fra denne Plads at bringe en varm og hjertelig Tak til alle, der har bidraget til denne store Sags Ordning. Først en Tak til Kongen, der kort Tid efter sin Regeringstiltrædelse beredvillig gav sit første Ministerium Samtykke til at fremsætte et saa frisindet Grundlovsforslag, og som senere har vist sig at være en fuldt ud konstitutionel Konge. Dernæst en Tak til Landets Vælgere, som i stedse stigende Tal trofast har ydet deres Medvirkning til denne Opgaves endelige Afslutning.

Med disse Ord anbefaler jeg Tingets Medlemmer at stemme for det foreliggende Forslag til Danmarks Riges nye Grundlov.

Borgbjerg: Der gives Øjeblikke i den enkelte og i Folkets Liv, hvor Glæden er saa dyb, at man synes, alle Ord, som vil udtrykke den, bliver fattige og graa, og hvor man i Grunden kun kan stamme den gamle Brorsonske Linie:

Hvad skal jeg sige, mine Ord vil ikke meget sige.

(*En Stemme:* Hør!) Ja, i denne Sammenhæng. Det Parti, hvis Ordfører jeg er i Dag, har imidlertid alligevel ønsket, og saare naturligt ønsket, at give den nye Grundlov nogle gode velmente Ord med, inden den skal træde ud i Livet. Taler man i disse Dage med de gamle, med dem fra Halvfjerdserne — og en Del af dem lever og virker heldigvis endnu i deres fulde Kraft iblandt os —, er der et Ord, jeg har mødt fra deres Læber bestandig i den seneste Tid, nemlig dette: Saa sker Miraklet jo alligevel. Saaledes er aabenbart Følelsen og Stemningen netop hos de gamle, hos dem, der var med i Kampen